

[Flemming Hansen]

Men fru Merethe Due Jensen var også til stede i folketingsalen, da vi diskuterede hjemmeserviceordningen, og jeg mener, at ikke engang industriministeren sagde, at den var lavet for de velbjærgede. De velbjærgede interesserer sig ikke for, om de får 50-60 kr. i tilskud, det tror jeg ærlig talt ikke. Det, ministeren sagde dengang, var, at hjemmeserviceordningen var for ganske almindelige mennesker, typisk f.eks. skolelærerægtepar, pensionister osv. Det er dem, den er beregnet for, men de skal altså alligevel op og betale noget, der hedder 110-160 kr. i timen efter tilskud; og det tror jeg ikke de gør, så tror jeg, at de tager det sorte arbejde, som de kan få masser til at gøre. Det er det, vi peger på, og den diskussion vil jeg meget gerne have at vi tager, når ordningen kommer til debat her i folketingsalen. Jeg skal være meget, meget velforberedt til at møde fru Merethe Due Jensens indlæg.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg forstår på den forløbne del af debatten, at finansieringen af hjemmeservice i de fleste ordføreres øjne er blevet det vigtigste erhvervspolitiske emne.

Jeg skal i øvrigt sige om selve redegørelsen, at den er både opløftende og skuffende. Den er opløftende på grund af dens mange virkelig gode analyser, og fordi den åbent tør tale om en erhvervs politik, der tager udgangspunkt i eksisterende og mulige styrkeområder, og som inddrager kompetence i den offentlige sektor i erhvervs politikken. Sammen med de analyser af en række ressourceområder, som Erhvervsfremmerådet har ladet udarbejde, har vi nu et virkelig godt grundlag for at udforme en fremadrettet erhvervs politik.

Til gengæld er redegørelsen skuffende, når det kommer til de konkrete initiativer; her er der ikke mange godter at hente. Det er blevet illustreret i erhvervs redegørelsen, at det ikke var en god idé at dele erhvervs politikken op på to ministerier: ét til at tænke tanker og ét til at udføre dem. Den konstruktion kommer der sjældent noget godt ud af. Jeg kan heller ikke komme i tanker om en eneste erhvervs virksomhed, der har fundet på at dele sin virksomhed op på den måde; det tror jeg der er gode grunde til.

Lad mig tage et eksempel på et af de ressourceområder, som redegørelsen på linje med

andre analyser nævner: miljø-/energiområdet. Det beskrives som et potentielt stærkt forretningsområde, og der fremhæves forudsætningerne for at udnytte mulighederne for en kvalitetsbevidst efterspørgsel og en øget kommerciel anvendelse af den omfattende danske viden, der i øjeblikket overvejende ligger i offentligt regi. Det er alt sammen godt og rigtigt, men derfor er det ekstra skuffende, at der overhovedet ikke er nogen konkrete forslag til handling.

Angiveligt er en bæredygtig udvikling en af regeringens målsætninger, og et af midlerne hertil er netop at udnytte de erhvervsmuligheder, der ligger i miljøforbedringer og bedre udnyttelse af energien; men så er det på høje tid at komme i gang med at gøre det. Som det fremgår af redegørelsen, er området netop kun et potentielt stærkt område for Danmark. Mange andre lande har set mulighederne, og vi er ikke så langt foran på miljøområdet, som vi bilder os selv ind. Benzinpriserne er et tydeligt eksempel på, at vi er ved at komme bagud. Vi risikerer helt at miste mulighederne, hvis vi ikke handler.

Redegørelsen lægger selv vægt på, at vi er i konkurrence med lavtlønslande, og at vi derfor vil miste mange arbejdspladser til dem. Dette understreger endnu en gang betydningen af at handle hurtigt.

Hvad angår beskæftigelsen, er redegørelsen befriende ærlig, når det klart slås fast, at en udnyttelse af de erhvervs politiske ressourceområder er nødvendig af hensyn til eksport og indtjening, men at industrien ikke kommer til at løse beskæftigelsesproblemet. Til gengæld rummer redegørelsen ikke mange bud på, hvad vi så gør. En nedsættelse af arbejdstiden afvises med ganske få ord og uden mange begrundelser. Orlovsordninger og en udvidelse af servicesektoren nævnes som midler, der skal løse problemet, men som middel til at få en større servicesektor nævnes i det væsentlige kun den allerede meget omtalte hjemmeservice.

I SF anser vi orlovsordninger som et vigtigt middel til at nedsætte arbejdsløsheden. På kort sigt kan vi ikke gøre ret meget andet ved arbejdsløsheden end en bedre fordeling af arbejdet, og heri er orlovsordninger et vigtigt led, men at orlovsordningerne og hjemmeservicen alene kan fjerne arbejdsløsheden, når nu industrien ikke kan, det er der ikke ret mange der